

Rok otroka. (úvaha hledajícího muže)

Člověk našich krajů má v rukou poklady značné ceny, ale užívá je docela neuváženě. Aniž by poznával, že právě znevažování darů života je pro něj zároveň utrpením. Proto uprostřed sklizně znevážené setby dnes trpí celá společenství i národy. Přitom by již stačilo, kdyby každý z nás věděl, co říká a jak to souvisí s jeho životem. Prostě, byl odpovědný!

Blíží se nový rok 2019, který „říká“, že tvůrčí činnost každého tvora, dle zákonů stvoření, má užívat čistou sílu bytí jen pro plné dokonání započaté činnosti. Míněno, až do úrovně niterné harmonie....

Ale co je to vlastně ten rok?

Nahlédněme nejprve spolu, jak tento pojem lidé všeobecně chápou (*wikipedie*).

*„Rok je **do**ba odvozená od oběhu Země kolem Slunce trvajících přibližně 365 a čtvrt dne. Pro potřeby kalendáře je **rok** zaokrouhlen na celé dny a **nesoulad** s přesnou dobou oběhu kolem Slunce je zpravidla **řešen** nestejnou délkou roků. Přičemž je běžný kalendářní rok, přestupný rok, střední juliánský rok, střední gregoriánský rok, siderický rok (též hvězdný), tropický rok, anomalistický rok atd..*

„Jako „rok“ se někdy na základě podobnosti nazývají i doby oběhu jiných těles, například dalších planet Sluneční soustavy nebo i oběhu Slunce kolem středu naší galaxie (galaktický rok).

*Přičemž... doba určuje časovou vzdálenost mezi dvěma událostmi, rozdíl mezi časy dvou událostí. A čas (čas jedné události) určuje okamžik události na časové ose (tj. první souřadnici časoprostoru), Čas i doba mají zásadní význam pro **lidský život**, který **je** z povahy věci časově **omezený** („nemám čas“, „to je ale doba!“), pro organizaci lidské společnosti včetně hospodářství.*

Kdy jednotkou času je vteřina (sekunda), jejíž definice je odvozena od kmitů izotopu cesia za ideálních podmínek. A souřadnice časoprostoru souvisejí s aplikovanou teorií relativity.“

Každý normální člověk se musí ve výše uvedeném poněkud ztratit, protože i odborníci se v obraze uvedeného pojmosloví ztrácejí. Neboť jak cesium a jeho vyzařování, tak i vyzařování každého planetárního systému, nepotřebují lidského vědění ani se jím neřídí. Ani nepotřebují definic pro formování kosmických dějů a událostí v pohybu života vesmíru a země.

Slovo „rok“, blíže skutečnosti, vyjadřuje živé dění, jehož obrazem je vzájemná „řeč“ nezměrného množství různorodých forem života, jejich souvztažností a vyzařování. Dalo by se říci, že ony mezi sebou „rokuji“ a toto všestranné rokování mocností přírody a kosmu je vlastně trvalý spirálový „sněm“.

Proč sněm? Protože toto slovo, v jisté obměně, je pojem pro součinnost **S_Ním** (lidově s_něm). Kdy to „S_Ním“ znamená, že činnost jakékoli formy v pohybu života, od atomu a jeho periodického záření, přes planety, horniny, krajiny a rostliny, přes živočichy až k pozemskému

člověku, se musí v tvůrčí činnosti harmonizovat, vetkávat, do Vůle Tvůrce všech světů. Moci to v dílech Nejvyšší. Nevědomí tvorové a nižší síly života se musí podřít moci silnějšího za spolupůsobení pudu sebezáchovy. Vyšší tvorové, jako člověk, jsou povinni „rokovat“ vědomě. Tedy znát Vyšší vůli v prostředí, kde žijí svůj život a vědomě se svým konáním „vetkávat“ do onoho **S_ Ním**. K-rok za krokem. A to ve všech formách, především pozemského bytí. Kdy je chvění „R“ (vědomá podstata lidskosti), „O“ (vývojové kroužení) a „K“ (vyšší, duchovní vůle)!

Pokud člověk, z jakéhokoli důvodu, nemůže či nechce rokovat, tedy kráčet „s Ním“, je svévolí od rokování oddělen a nemůže požívat práv kosmického bytí. Nu a pak je tento děj vyjádřen pojmem oddělení od roku, „od_rok“ – otrok. Tedy je tvorem, který je vyřazen z požehnání blahodárného světla živé přítomnosti. Ze Sněmu koloběhu života v dané úrovni jeho bytí. Vyřazuje se vlastním nepochopením, tíží, trápením, nemocí a posléze předčasnou smrtí. Jednoduše, je otrokem, i kdyby byl králem.

Výše uvedené je živoucím **jádrem** pojmů, které jsou vyjádřena slovy „rok, otrok a sněm“. Lidé prastarých rodů mívali uprostřed posvátných hájů a přírody sněmy. Slavné sněmy. Kdy nejvyspělejší rodů pravidelně rokovali o svých záměrech i všem co prožili za uplynulé období a vnímali, jak na jejich činy a jejich hospodaření samotná příroda odpovídá. Byli na tom bytostně závislí. Vyšší moc, zase jí vlastním „rokováním“ inspirovala a osvětlovala svými vhledy cestu k oslavám života. Rok „neměřili“ důmyslnými strojky s přesností na miliontiny sekundy, ale řídili se postavením a rozmachem slunce. Jeho východem a západem, jeho výškou nad obzorem, ale také silou Měsíce a silami zvěrokruhu. Tedy planetárním spirálovým děním, jehož nultým bodem bylo postavení Slunce v kroužení zvěrokruhu a zajisté v proudění vyšších sil. To vše dodnes dává naší zemi tvářnost a míru objemu dějů, které jsou i učitelé a spolutvůrci lidského vývoje. A dodnes jsou a musí být základem pro veškerá lidská rozhodnutí, mají-li být svobodná a smysluplná.

Jaro, léto, podzim a zima nejsou časoměrná období jednoho roku, ale jsou živoucím obrazem a formou rozmanitých forem života, do kterých se člověk proměnami a svou činností má vetkávat. Anebo je jednoduše vyřazen, zotročením sebe sama. Věci se mu nedaří. Léto má příkladně tvářnost, moc i obsah proměny jinou než zima a také jiný účel. Jejich „kročeje“ jsou odlišné. Nelze je nijak technikou, materialistickou vědou ani ekonomikou čísel nahradit. Snad jen dočasně, pomocí vitálních rezerv a zvýšeným pak úsilím.

Také osobní prožívání člověka se neřídí vnější časomírou. Docela jinak „plyne“ čas zamilovaným, docela jinak čekajícím ve frontě na úřadě. Osobní „čas“ totiž určuje stav nitra jedince, jeho vnitřní míra pohybu.

Pojem otrok (*anglicky „slave“*) ale vždy nevyjadřoval znásilněné a bez jakýchkoli práv do řetězů zapřažené lidské zvíře, jak je pojetí tohoto slova chápáno dnes. Toto slovo bylo přičítáno i formě nevolnictví, což je totéž co omezená lidská práva. Ale mohou to být i děti, které nemohou plně uplatnit svou nezralou vůli v životě společnosti. Ve starověku byli také otroci, jejichž věhlas a tvůrčí činnost mnohdy předčily i „vznešenost“ jejich pánů. Jen jim nebylo, z různých důvodů, dovoleno volit a účastnit se lidského sněmu dané společnosti.

A jsme pojednou u parlamentní demokracie naší země dneška. Ve sněmovnách se podivně scházejí na podkladě „svobodných“ voleb lidé, výkvět společnosti. Avšak jak voliči, tak i jimi volení lidé nejsou již dávno součástí „planetárního“ Sněmu a Roku (v rokování). Tento stav je proto v osidlech otroctví svou nevědomostí. A protože otroci nemohou mít podíl na Sněmu života, nejsou jim nesení, nemají také jeho podporu. Jsou tak nejen v odporu s kosmem a přírodou, ale v důsledku toho i ve vzájemném osobním sporu. Jejich vzájemnost není nesena a laděna řádem bytí. Což formuje násilí na přírodě, planetě Zemi i dané přirozenosti člověka v jeho společnosti.

Je dětinské se domnívat, že moderní civilizovaný otrok nějak výrazně uspěje, postaví-li se žvlům, chtěje je zkrotit svou ješitností. Oddělen při tom od zákonitostí bytí, řízený svým vlastním (ne)věděním a názorem, či svými zákony a pravidly. Ani malinkého mravence by nenapadlo panovačně se postavit žáru a tepu Slunce. Natož mu určovat na koho a jak má svítit?!

Nu, zdálo by se, že tato úvaha je příliš strohá a drsná. Ale necht' se čtenář vcítí do příkladu.

Před páru dny přistála na blízké planetě, se jménem Mars, nikoli vesmírná, ale lidská sonda „In Sight (*náhly vhled*)“. Světový tisk píše: „*Sonda In Sight je naprostým unikátem, pomůže lidstvu při kolonizaci Marsu!*“. Má prý odhalit tajemství nitra planety Mars. Ano, z hlediska materiálního myšlení a umu dnešního lidstva nebetyčný úspěch. Avšak, poprosil snad někdo ze strůjců tohoto unikátu planetu Mars, zda vůbec smí...? Nebo má být normální, aby si nějaký cizí člověk bez svolení osvojoval práva v „zemi a domovině“ někoho jiného?

Takto arogantně se chová člověk moderní i ke své zemi, kde je hostem, k jejím darům a ke svým spolulidem. K čemu je tedy malé dílčí poznání o materiálním nitru planety Mars, neví-li člověk téměř nic o planetárním Sněmu, o roku, o podstatě vlastního nitra, o podstatě a smyslu komunikace lidských společenství.

Osud člověka-otroka je zpečetěn, jak již mnohá léta jasně ukazuje stav světa i ústavy moderních států. Také „pohádka“ o „Milionáři, který ukradl Slunce“ je o tom samém.

Proto přáteli či milá přítelkyně, dobře važ sílu slov a činů, neboť ony budují tvé štěstí anebo zkázu. Rok 2018 je ztracen a zůstal nevyužit. Rok 2019 přichází a nastoluje řád v nových proměnách. Kráčeť proto v proměnách svého bytí jako vědoucí!

V Komni 2.12.2018